

El simulacre modifica alguns aspectes del Pla d'emergència

La informació als familiars i el sistema informàtic es retocaran

Els redactors del Pla d'emergències de l'Hospital, Pere Rimbau i Teia Planagumà, es mostren satisfets tant de la col·laboració que van trobar, com de la posada en marxa del pla pilot. Tanmateix retocaran alguns aspectes del Pla d'Emergència perquè van poder detectar la dificultat per obtenir la filiació i el lloc de destinació de tants malalts. També va resultar molt difícil donar informació als familiars de les víctimes. Arran d'aquestes dificultats, s'està elaborant un punt de menú exclusiu per a catàstrofes i que inclou el número del pacient, la seva ubicació dins el centre i la patologia. El simulacre ha fet evident que els familiars no poden esperar molt de temps lluny d'Urgències —cren a la cafeteria— i per això, davant una situació d'emergència, al mateix Servei d'Urgències hi haurà un servei de informació i recerca per connectar al més ràpidament possible els familiars dels ferits. "L'objectiu de realitzar aquest simulacre era precisament detectar-ne els errors de funcionament i alhora que servís per divulgar les línies mestres del Pla", afirmen Planagumà i Rimbau, que destaquen la bona col·laboració de tot el personal de l'Hospital.

La simulació volia reconstruir un presumpte atemptat amb cotxe bomba al centre de la ciutat. En dues hores, van arribar al centre 63 ferits. El balanç final va ser de 6 morts, 6 ferits greus, 3 dels quals van ser operats immediatament, 2 van ingressar a la UCI i un cremat va ser traslladat a Barcelona. 17 ferits més van ingressar a la UMA, que prèviament s'havia habilitat. A l'hospital de dia d'Urgències, hi van quedar 8 persones, mentre que els 26 restants van ser

donats d'alta.

Un centenar de voluntaris de l'Hospital hi van participar i es va doblar així el personal que aquell dia estava de guàrdia. Dos-cents voluntaris extrahospitalaris també hi van ajudar. Els ferits, estudiants de l'Escola d'Infermeria de Girona, van ser transportats per ambulàncies de la Creu Roja i del Consorci del Transport Sanitari de Catalunya. La policia municipal de Girona va realitzar el control de la zona exterior de l'Hospital.

Càmeres de control a les entrades

A fi d'aconseguir un sistema més ampli i eficaç de seguretat i seguint les condicions que es van contractar amb l'empresa PROSESA, s'han instal·lat càmeres de control en els principals accessos de l'Hospital. Les imatges que capten passen a un monitor central i queden enregistrades en una cinta de vídeo. Si no es produeix cap incidència, les cintes es tornen a utilitzar. Aquest sistema està controlat pels guardes de seguretat de l'Hospital i la informació que s'hi recull és totalment confidencial. Així mateix, els guardes, que ara tenen el despatx a l'entrada, estaran al costat del punt de informació.

Més contenidors de paper per reciclar

La Direcció de Serveis Generals de l'Hospital ha obtingut contenidors de paper usat del Departament de Medi Ambient de la Generalitat. Primer només es recollia el cartró, però, com que en alguns serveis del centre es genera molt de paper i hi ha a més una sensibilitat especial pel que fa al reciclatge, van decidir demanar una trentena de contenidors que es repartiran en els punts on fan més falta. El Servei de Neteja de l'Hospital buida periòdicament aquests contenidors i el servei municipal ve a recollir després el paper i el cartró que ha acumulat el centre.

El purgatori

La corretorns

La corretorns és com una ànima errant, va de planta en planta, avui aquí, demà allà i l'altre qui sap. No sempre és ben rebuda, sovint va perduda i despistada i, de vegades, no se li dona tot el suport que necessita. No és gens fàcil el seu paper, no solament per la dificultat deguda als canvis de feina, tipus de malalt, ubicació de les coses, diferents protocols... sinó perquè no pot establir una relació continuada amb els companys. El personal que fa vint anys que està a la mateixa planta, i en aquest cas no ha hagut de passar pel calvari de la borsa de treball, no es fa el

càrrec d'allò que significa anar a fer papers, la puntuació, els contractes, no tenir vacances, haver d'aprendre una feina nova cada dia... i tota una sèrie de vicissituds per la qual passen tots els contractats, que són molts, i el que això suposa per a una simple persona.

Primavera aigualida

"Acte mèdic i meteorologia" bé podria ser el títol d'una conferència que hauria hagut de tenir lloc al saló d'actes i que per raons d'una assistència raquítica s'hagués hagut de suspendre. Comprensible. Insòlit, però que el sopar de la Festa de Primavera hagi fet aigües pel senzill motiu que

la majoria de talonaris de les entrades no es van poder estrenar. Joan Rovirosa, gerent, lamentava en una carta adreçada a la Comissió de Festes, que circumstàncies personals enterbolissin el que havia de ser una celebració festiva i una oportunitat per conèixer-nos una mica millor. Nosaltres ens permetem treure punta a la paraula *personals* i convertir-la en una esmolada "circumstàncies professionals". Una lectura possible, però no plausible, del naufragi de la Festa de la Primavera, és el "vot de càstig" contra la direcció/gerència del centre. L'any passat aquesta revista, amb motiu del sopar, criticava la temptació fàcil i capritxosa de vomitar sobre la nostra festa frustracions

o greuges personals i/o professionals per més justificats que estiguessin. No creiem que la "rebequeria" expliqui el naufragi primaveral, més aviat en seria una excusa. Si bé ningú ha d'anar a una festa si no en té ganes, no podem deixar de banda una pesada sensació: que el Tructa ha envellit. Una persona es fa gran quan la cosa seriosa, la professió amb el prestigi i poder corresponents, asfixia la cosa divertida, la disbauxa, el riure, la sensualitat. Fa una pila d'anys, Plató afirmava que la vida ha de ser viscuda com un joc; els jocs, la broma, la cultura, ballar i cantar són les coses més serioses de la vida. Tota la resta són romanços.

Com van ser els teus inicis professionals?

Abans d'entrar a l'Hospital, treballava d'administrativa en una empresa privada. Aquí, hi vaig accedir per oposició l'any 1976. Quan m'hi vaig incorporar, i fins a l'ampliació, l'Hospital era com una gran família, on ens concíiem tots i el funcionament era més de relació personal i menys de circuits establerts.

Quines van ser les teves primeres tasques?

Vaig entrar com a auxiliar d'assistència —nom que rebíem abans de ser auxiliars administratives— en un pool de secretàries, que estava situat on ara hi ha les cabines telefòniques per als usuaris a l'entrada de l'Hospital, i portava la facturació, que aleshores es feia d'una manera molt rudimentària... Havia de revisar les històries clíniques i portar un control exhaustiu de les despeses, comptant manualment pastilla per pastilla, totes les proves fetes, el material utilitzat... En fi, calia molta paciència. En total, vaig estar-hi vuit anys.

Dins d'aquesta etapa, als anys 80, es va crear la Comissió d'Activitats Culturals, Recreatives i Esportives d'Institucions Sanitàries de la Seguretat Social, de la qual jo era vocal, com a representant de l'Hospital. Teníem una subvenció anual i vam organitzar la biblioteca d'esbarjo per als treballadors, concursos de dibuix i fotografia, curses populars, etc. També vam endegar la revista divulgativa d'institucions sanitàries. Aquesta Comissió va durar uns tres anys; va plegar quan es va acabar la subvenció.

I després de tant comptar, quin altre destí vas tenir?

Doncs quatre anys a comptabilitat, on em cuidava del pagament als proveïdors, ja d'una manera informatitzada.

Després vaig treballar com a administrativa al Servei de Ginecologia

Rosa Blanch, secretària de Direcció Mèdica

"Tinc una feina molt poc rutinària"

Nascuda a Girona, té 42 anys i és mare de dos fills. Va cursar estudis de batxillerat i peritatge mercantil. Li agrada llegir i escoltar música clàssica, sobretot l'òpera italiana. Abans de cremar-se el Liceu, hi solia anar. També és afeccionada a la història de l'art.

durant tres anys. Aquí, portava d'una manera molt estructurada totes les tasques pròpies de la secretària d'un servei: informes d'alta, petició de proves, estadística...

Quin any accedeixes a la Direcció Mèdica i per quins motius?

M'ho va proposar la coordinadora de les administratives, la Carme Homs, l'any 1992, i després d'entrevistar-me amb el director mèdic, vaig acceptar sense dubtar-ho. Mai m'han fet por els reptes professionals, perquè crec que tota feina es pot aprendre.

Ens podries explicar com és un

dia de la teva jornada laboral?

Bé..., la feina que faig és molt variada. A primera hora, em reuneixo amb el Dr. Salameiro per repassar l'agenda i la correspondència del dia i em dóna instruccions de les persones que vol citar, trucades que necessita fer, dossiers que li he de

preparar, etc. A partir d'aquí és diferent cada dia.

És per això que m'agrada, perquè és una feina molt poc rutinària.

Procuro seleccionar totes les qüestions que van sorgint al llarg del matí, de manera que al Dr. Salameiro se l'interrompi al menys possible durant les seves reunions. Les hores del matí em passen volant!

Què valores més del teu tracte amb el director mèdic?

Hi tinc un tracte molt cordial i no m'ha cridat mai l'atenció.

I que és el que menys t'agrada del teu treball?

Uf! Doncs passar les actes de les comissions a l'ordinador i dur l'arxiu de la correspondència.

Quines creus que són les principals qualitats que ha de tenir una secretària de direcció?

Sobretot discreció i també tenir mà esquerra i vista per fer d'intermediària i anar filtrant el que és important i el que no ho és tant, quant a visites i trucades.

Amb el temps, vas adquirint una certa psicologia per intuir si, quan la gent surt del despatx, les reunions han arribat a bon terme o han estat tenses.

Com veus el teu futur professional?

La nostra carrera professional és limitada, ens falten incentius. Però com que m'agrada molt la feina que faig i, a més, les relacions personals amb les companyes són molt bones, em compensa molt

I per acabar, quina és la teva assignatura pendent?

Doncs estudiar història de l'art, que si no fos pels exàmens, encara m'hi engrescaria...!

VENDA DIRECTA
CASAS
 Girona Montjuïc
PRECIO: 21.000.000 PTS
 tel. 25 41 62
 mananas de 10 a 13h.

visite casa muestra

- CUATRO DORMITORIOS
- DOS BAÑOS Y ASEO
- COCINA OFFICE Y LAVADERO
- SALON COMEDOR CON SALIDA AL JARDIN
- GARAGE (TRES COCHES)
- BUHARDILLA

GRUP EULEN

- NETEJA
- SEGURETAT. PROSE, S.A.
- TREBALL TEMPORAL FLEXIPLAN, S.A.E.T.T.
- SERVEIS SOCIALS
- MEDI AMBIENT
- MANTENIMENT
- SERVEIS AUXILIARS

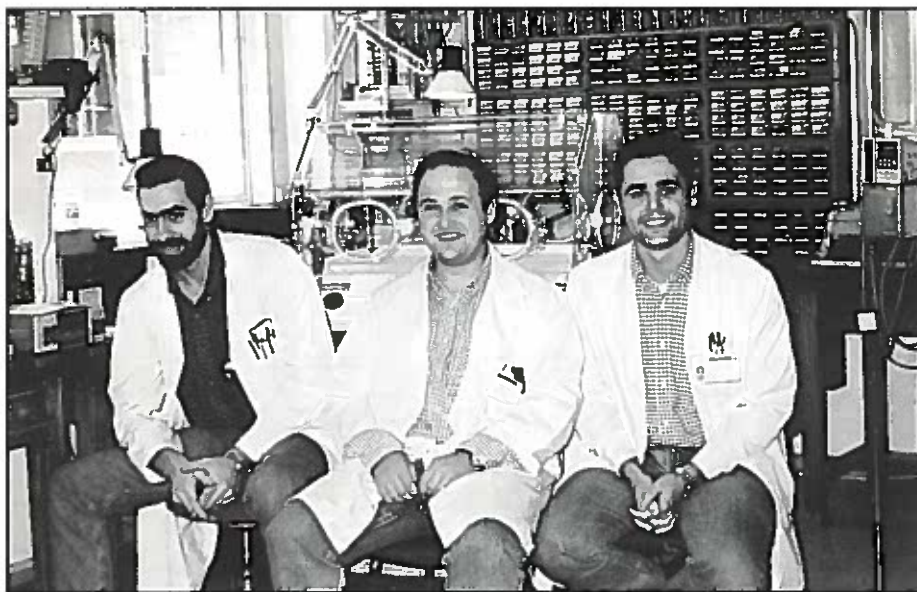
Delegació a Girona: C/ Bernat Boadas, 11 - Tel.: 21 41 18

big BUGADERIA INDUSTRIAL DE GIRONA

Pollgon Industrial Riudellots s/n - 17457 - RIUDELLOTS DE LA SELVA

La sala, ni espaiosa ni petita, està ocupada per una sèrie d'aparells que al primer cop d'ull no sembla que tinguin res en comú. Una incubadora, un electrocardiògraf, una dialitzador, un oscil·loscopi, un ventilador, una lot... que en realitat sí que comparteixen uns fets diferencials que els agermana i els dona un caràcter específic. Totes les màquines estan espatllades i totes perquè puguin funcionar correctament necessiten estar endollades o generar la seva pròpia corrent d'electrons. (És veritat que aquests fets diferencials també els comparteixen una minoria de criatures humanes que m'atreveiria a qualificar de privilegiades.) Si per al profà en el tema resulta complicat de comprendre com un aparell que es capaç de proporcionar l'escalfor de la matriu, dibuixar els batecs del cor, substituir amb resultats positius els ronyons, fer que aparegui la llum... es pugui arribar a inhabilitar, que un especialista amb un toc de minúscul tornavis el pugui donar d'alta i reincorporar-lo al seu servei, li semblarà un miracle. S'ha de reconèixer que en el camp de la terapèutica els metges juguem amb un cert avantatge respecte als professionals d'electromedicina: una proporció gens subestimable dels nostres pacients es curen de forma espontània, sempre que no hi intervingui la iatrogènia, cosa que no m'imagino que li passi a

Electromedicina

un electrocardiògraf.

La sala a la qual faig referència és l'espai físic del Servei d'Electromedicina, situat a la cinquena planta, davant per davant del Servei d'Informàtica. Si aquest, utilitzant un símil que ens resultarà familiar, és el sistema nerviós del Trueta, aquell es pot comparar als òrgans amb les corresponents funcions que formen la matèria de l'oftalmologia i l'otorinolaringòleg. Vigilar que els aparells electrònics interpretin els senyals biològics i els puguin substituir amb eficàcia, és la principal missió i el *modus operandi* del Servei. No te-

nen, però, l'exclusiva del control de tota la màquina que s'endolla. Radiologia disposa de tècnics, en cas d'avaria dels reveladors, dels ecògrafs, dels TAC... que els proporciona la casa comercial.

Com és fàcil d'entendre, serveis com la UCI, UCO, consultes externes o reanimació, són els que sol·liciten amb més insistència els professionals d'electromedicina. Vicente Capellán, cap del Servei, explica que un dels entrebancs amb els quals es troben més sovint en la seva feina són deguts a la quantitat d'anys que carreguen sobre les espatlles molts dels

aparells electrònics.

A la UCI, per exemple, que la majoria dels oscil·loscopis i altres instruments han fet la guerra de Cuba i lluitat en moltes batalles, en el moment en què s'espatllen, i ho fan amb una certa assiduitat, el Servei se les veu un be negre per trobar la peça de canvi.

El plantejament d'Electromedicina està integrat dintre l'empresa Ibermansa. A més de Vicente Capellán, el Servei, el formen Manuel Caamaño i Ismael Valverde i, contractat de forma interina, Gregorio Fernández. Si per avaluar l'eficàcia del Servei, es puntués el temps que transcorre des que se'ls avisa fins que arriben al lloc dels fets i la diligència o professionalitat amb què solucionen el problema, Electromedicina passaria l'examen amb una nota molt alta.

Quan llegiu aquestes línies, és molt probable que disposem de *busques* nous, més petits i sembla ser amb més prestacions. *Busques* i *pitòfons* són un cavall de batalla per al Servei d'Electromedicina.

Només cal pensar, i seria bo fer-ne un estudi, el temps que durant una guàrdia ens passem intimant amb el *pitòfon*, amb la intenció d'apropar-nos a una veu o a una oïda i no sempre amb els resultats esperats; però a vegades la comunicació no depèn d'una corrent d'electrons.

Jordi Costa. Metge UCI

hosptrueta@comgir.com

L'Hospital disposa del sistema d'accés a Internet gràcies a l'acord de col·laboració amb l'Agrupació de Ciències Mèdiques de Girona. L'Hospital Universitari de Girona Doctor Josep Trueta i el Col·legi de Metges tenen també una pàgina web. La nova adreça electrònica és hosptrueta@comgir.com. La connexió al servidor es farà a través del Col·legi. Tots els professionals que treballen en l'àmbit de les ciències de la salut poden fer ús d'aquest nou sistema de comunicació i de consulta, que, actualment i en un futur immediat, serà una eina gairebé indispensable i necessària per realitzar la seva feina. Internet es pot trobar a la biblioteca de l'Hospital, que d'altra banda conté també tots els llibres i subscripcions a revistes de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques. Internet a l'Hospital permetrà incrementar el

nivell de qualitat de les prestacions que s'ofereixen en aquesta àrea sanitària, ja que possibilita als professionals gaudir d'una millor formació i accés als nous avenços de la medicina en tot l'àmbit mundial.

Aquest nou pas en l'actualització dels sistemes de comunicació és un intent de millorar l'aprofitament dels recursos que posen a l'abast de tothom els avenços que es produeixen en l'àmbit sanitari.

Modificació de plantilla. El mes de març hi va haver dues baixes per invalidesa permanent, la de l'ATS Lluïsa Narvarte i la netejadora Fernanda Heredia. A l'abril, l'auxiliar d'infermeria Dolors Fraissino s'ha jubilat i la també auxiliar d'infermeria Mercè Borràs ha estat donada d'alta provisionalment.

Nova planta d'hospitalització

L'Hospital ha obert una nova planta d'hospitalització i de consultes externes d'oncohematologia. A la 8-A s'ingressaran els malalts tributaris de tractaments hospitalaris dels serveis d'oncologia mèdica i hematologia, seguint el model de planta pilot que l'Institut Català de la Salut vol dur a terme en totes les modificacions estructurals dels seus hospitals. La nova planta conjuga el disseny funcional amb la comoditat i les millores hotel·leres necessàries per minimitzar l'impacte psicològic de l'internament i possibilitar un treball dels professionals amb les màximes condicions. Després del trasllat definitiu del Servei d'Oncologia de l'Hospital Santa Caterina, ha entrat en funcionament unes noves consultes externes i s'ha ampliat i equipat l'hospital de dia (UMA) per tal de realitzar al centre tota l'activitat ambulatoria dels paci-

ents que requereixen tractaments antineoplàsics. A partir del juny, tots els nous malalts oncològics seran citats i tractats a l'Hospital Josep Trueta. Queda pendent la construcció d'un búnquer de radioteràpia i la compra d'un accelerador lineal, fet que possibilitarà el tractament integral de tots els malalts que generi la Regió Sanitària. Mentrestant, els malalts tributaris d'aquest tractament es derivaran i seran tractats a l'Hospital Santa Caterina com fins ara.

Al servei hi ha sis oncòlegs més el cap d'Oncologia, el doctor Pau Viladiu, tretze infermeres, deu auxiliars d'infermeria, un zelador i el personal administratiu.

La nova planta s'havia d'inaugurar a començament d'aquest any però l'obertura s'ha anat retardant perquè no arribava el mobiliari previst. Finalment, s'ha obert amb material usat.